

שלמה ברזניץ נולד בשנת 1936 במשפחה יהודית בברטיסלאבה שבסלובקיה, אז חלק מצ'כוסלובקיה. בימי מלחמת העולם השנייה הועברו הוא ואחותו יהודית לבית יתומים במנזר הקתולי וינצנט בז'ילינה, לשם הצלתו. אביו נרצח באושוויץ. בתחילת 1949 עלה לישראל במסגרת עליית הנוער. גם אמו ואחותו, ששרדו את השואה, עלו לישראל.

ברזניץ שרת בצה"ל כחוקר מודיעין בחיל האוויר. הוא למד פסיכולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, וקיבל תואר דוקטור מטעמה בשנת 1965. מחקריו עוסקים בעיקר בהתנהגות במצבי לחץ, והוא ממקימי המכון לחקר הלחץ הפסיכולוגי באוניברסיטת חיפה, וכיהן כרקטור האוניברסיטה בשנים 1977-1979.

ברזניץ ייסד את חברת התוכנה קוגניפיט, העוסקת בנייתו ובשיפור של היכולות הקוגניטיביות (התעמלות המוח).

לקראת הבחירות לכנסת ה-17 התבקש על ידי אהוד אולמרט, יו"ר מפלגת קדימה, להצטרף לרשימת מועמדיה. הוא הוצב במקום ה-21 ברשימת קדימה ונבחר לכנסת, והושבע ב-17 באפריל 2006.

כחבר הכנסת היה ברזניץ חבר ועדת החוץ והביטחון, ועדת המדע והטכנולוגיה, הוועדה לפניות הציבור והוועדה לענייני ביקורת המדינה. בקרב שדולות הכנסת היה חבר בשדולה למאבק בתאונות הדרכים, השדולה למען ניצולי השואה, השדולה לקידום החינוך, השדולה למען חיפה והגליל, השדולה לגדר הפרדה ביטחונית ובשדולת פורום העם היהודי.

כיום שלמה ברזניץ מתגורר בחיפה. נשוי לפרופ' צביה ברזניץ ואב לשלושה ילדים.

הסרטון שלנו מתמקד בעיקר בתקופה שבה שלמה התגורר במנזר, אך מעט מהסרטון מראה את חייו במדינת ישראל.

הסרטון מתחיל מנקודת המבט של שלמה המבוגר, כשהוא נזכר בחוויות מילדותו. הסרטון מספר על הפרידה שלו ממשפחתו, על חייו במנזר, ועל הרצון לפגוש שוב את אימו.

היה לנו חשוב לגרום לצופה להרגיש את הכאב והגעגוע, ולעורר תחושת הזדהות עם שלמה ברזניץ וילדיו נוספים שחיו בתקופת השואה.